

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Prima. Primum accepit Ionas denuo iussionem à Domino, ut proficeretur, & prophetaret apud niniutas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN IONAM

CAPUT TERTIVM.

Summarium capituli: Primum accepit Ionas denuo iussionem à D O M I N O , ut proficeretur, & prophetaret apud Niniutas . Secundo, scribitur prædictio eius . Tertio, ponitur Ni= niutarum resipiscientia . Quar= to, ostenditur, quod fuerint misericordiam con= secuti.

P A R S P R I M A .

Et factum est uerbum Domini ad Ionam secundo, dicens: Surge, & uade in Niniue ciuitatem magnā, & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te . Et surrexit Ionas, & abiit in Niniuen, iuxta uerbum Domini . Et Niniue erat ciuitas magna, itinere die= rum trium .

Ionas terre ex mari redditus, & quasi ex mortuis fu= scitus, et in mundum rediens, perplexus forsitan erat, tan mox cum oporteret ad Niniutas profisci, sicut à principio illi Deus imperauerat . Proinde, secundo illi ins= fit, sicut

COMMENTAR. CAPVT III. 122

sit, sicut ab initio, dicens: **S**urge, & uade &c. **Q**ui non ut ante, iubenti contradixit, sed confessim abiit, iuxta uerbum Dei præcipientis, in Niniuen, que trium dierum fuisse dicitur, quod de circuitu quidam intelligunt. **Q**uidam uero aliud putant, nempe, quod tribus diebus poterant circumiri omnes uici eius à Iona propheta. **S**ed parum refert, hoc an aliud adseras, tame si posterius magis arridet, eo q[uod] ionas tribus diebus ciuitatis uicos circumuerit.

Nec non frustra à nonnullis queritur, an flagella Dei quibus ionam adfluxit, in causa fuerint, quod denuo minime obstitit Deo præcipienti. Etenim si hoc adfirmas, quid spiritui Dei tribues? Si uero id tribus soli spiritui, ad quid flagella conducunt? Quandoquidem nibil frustra operatur Deus. Dicimus, quod flagella opus externum non nihil retinent, cor autem minime, imò neque manum retinere possunt, nisi quatenus uis carnis à Deo frenatur. Verum non proinde flagella à Deo frustra mittuntur. Nimirum punitiones illius iustissimæ sunt, & conductum ad Dei æquitatem, ac potentiam, nostramq[ue] duriciem agnoscendam. At solus Dei spiritus, errantium mentes ad Deum reuocat, & in fide eius confirmat. Idcirco concludimus, quod non uis flagellorum, sed spiritus sancti, ionas resipuit, & Dei præcepto seruicem propriam inclinavit.

P A R S S E C V N D A.

Et cœpit